

A smo vam rekli?! – Lidija Jerkič o nedavni ustavni presoji enega od členov PKP 10 in o tem, kdo priliva na ogenj

A sem ti rekla?! ... Najbolj osovraženi stavek, ki ga lahko ženska reče moškemu. Ni dvoma, da ga poznate. No, vsaj mislim da, zase vem, da ga včasih ravno zato, ker vem, kako deluje, požrem.

Če ga malo popravim, bi glasil: A smo vam rekli?! Ne enkrat, za vsak PKP nekajkrat. A smo vam rekli, da je potreben dialog, če hočemo videti celo sliko in da parcialno nagrajevanje/reševanje/udejanjanje/privilegiranje ... ne daje dolgoročnih rezultatov? Smo po umiku iz ekonomsko-socialnega sveta napovedali, da bomo delovali na načine, ki nam še ostanejo, med drugim z vlaganjem ustavnih presoj? Pa s seznanjanjem javnosti, s protesti, stavkami ... Zdaj pa so presenečeni ali kako?

Govorim o petkovi odločitvi ustavnega sodišča, ki je na predlog predsednikov in predsednic petih sindikalnih zvez zadržalo izvajanje enega od členov PKP 10. Namenoma pravim »enega od«. Ni pomembno za kakšen člen je šlo, pomembno je, da so v PKP10, v interventni zakon, ponovno stlačili sistemsko, trajno spremembo enega od zakonov. Se spomnite t. i. prisilnega upokojevanja? Avtor ideje ga je označil kot najboljši protikoronski ukrep. In pogrnil na ustavnem sodišču po dolgem in počez. No, nekaj podobnega se je zgodilo zdaj.

Zanimivo se mi zdi, da ob seznanitvi javnosti z vložitvijo ustavne presoje nismo poželi nobene posebne pozornosti. Meni se je glede na vsebino presoje, ki govori o sprejemanju predpisov, zlorabah zakonodajnih postopkov in organov, z državnim svetom vred, o vsebini, zaradi katere bi še pred leti frčala vsa vlada in vsi ministri, tak molk zdel nenavaden. Vladna trobila so super »spinala«, da smo proti dvigu zdravniških plač in se zapletala sama s seboj, a to sploh ni bila tema ustavne presoje. Po znanem receptu kazanja s prstom v napačno smer in obešanja lastnih namenov drugim so skušali prikriti zlorabo države in državnih institucij in svetovni nateg tistih, ki so verjeli, da se bo nekaj spremenilo.

Napaka se je zgodila že prej

Ko je postala znana odločitev sodišča, ki še edino uspeva sem in tja po dolgih prstih udariti oblastnike, pa je završalo. Postalo je jasno, kar je marsikomu jasno že dalj časa. Da lahko ves čas za nos vodiš nekaj ljudi, da lahko za kratek čas za nos vodiš vse ljudi, da pa ne moreš vseh ljudi voditi za nos ves čas. In napaka se ni zgodila šele s PKP 10. Zgodila se je že zdavnaj prej, ko so se v PKP-jih začeli pojavljati podtaknjenci, s katerimi so privilegirali določene skupine in všečno delili dodatke, ko je bilo iz PKP-jev kot na dlani izpisano, katera stranka je avtor ideje in kdo je pri njen posebej »gor vzet«. Naj začnem naštevati? Lahko pa si sami malo obudite spomin, saj se boste hitro spomnili, kdo kam spada. Tu so začele nastajati razlike med državljani, tu je bila oblast vedno bolj korajžna z urejanjem parcialnih, osebnih interesov, tu je opazila, da ji gre in da ji, po njenem, nič ne moremo. Ko je dodala PKP-jem še prepoved referendumov, je postopke zlorab izpilila do skrajne perfekcije in si zraven izmislila še antiveto, za katerega, mimogrede, cenjeni strokovnjak predlaga vložitev kazenske ovadbe. Kam smo prišli ...

In oblast je dve leti pulila posameznike ali skupine iz sistema, jih nagrajevala ali pa kaznovala, reagirala na podlagi govoric iz sosedstva in mnenja, da gre za dobro idejo in to s svojo infrastrukturo izvajala dosledno, ne da bi kdo v verigi podvomil (no, vsaj na glas) o pravilnosti takega ravnanja. Nasprotno, če je belo črno, potem je belo črno. Brez obzira na to, kaj je s tem povzročeno, brez obzira na to, da se iz stavbe vleče zidake na nepremišljen

način. Ja no, potem se pa pač hiša podre, kajne? Ampak kako dopovedati to njim, ki vedo vse? Ki naj bi delali v dobro ljudi, ki naj bi vedeli, kaj je dobro za vse nas?

In tako mesec ali dva pred volitvami grozi stavkovni val v javnem sektorju, kjer nihče ni zadovoljen. In nihče ni zadovoljen niti v zasebnem sektorju. Ne s plačo ne z dogajanjem v javnem sektorju. Če bi se spremembe dogajale na demokratičen, ustavno in zakonsko dogovorjen okvir, v okviru ekonomsko-socialnega sveta, potem se to ne bi zgodilo. To smo večkrat poudarili.

Nihče pa me ne bo prepričal, da glavni ne ve, kaj dela. Tik pred volitvami priliva na ogenj, ki ga je netil celo obdobje svoje vladavine. Po volitvah tako ne bo samo enega kislega obraza, ampak veliko več. Nova koalicija se bo morala spopasti z dediščino cesarja Nerona (mimogrede, požgal je Rim) in kar slišim že dosedanje oblastnike, ki iz parlamentarnih klopi očitajo novim nesposobnost, ker oni pa so dajali ljudem, ko so bili na oblasti in oni so omogočili visoko rast in blaginjo državljanov. In veste kaj – upam, da oktobra ne bom zapisala: A sem vam rekla?!

Lidija Jerkič, predsednica ZSSS

NOVICE

Info SKEI št. 1/2022

03.02.2022 - Januarske aktivnosti.